

(המשך מעמוד 4)

היעה על רצח החשוד ברצח, והחלל הישראלי התמלא בזימום של חששות, חשדות והשערות. ברחוב, בבית ובסלפון החלפו הניחושים החמים בקצב קדחתני. האורה הישראלית נוטה מטבעי להתייחס כחשד למעשי המשטרה ושרותי הבטחון. הוא רגיל לפעולתם של פרובוקטורים, מדיחים, סוכנים כפולים, במימרי אשום, אנשי מחתרת וממצאי כזבים רישמיים.

השבוע הפך הדבר כמעט להובי. גם אורי חים פשוטים, הרחוקים מכל עיסוק בלשי, גילו חורים בולטים בהודעות משטרת העיר דאלאס.

האומנם רצח אוסחאלד? ואולי הואשם הן צעיר הקומוניסטי המופרע כדי לחפות על אשמתם של אחרים? האם הרג היהודי יעקב רובינשטיין את אוסחאלד בשליחותה של מחתרת, או בשליחות המשטרה עצמה? ייתכן כי מישחקי הניחושים עזרו לאורחי ישראל להתגבר על המועקה הקודמת. אך גם הוא הוכיח, כמו המועקה עצמה, כי הן עולם אחד הוא — וקטן.

רצחו את השלום?

עם היחודע דבר רצח הנשיא קנדי, ערכו כתבי העולם הזה מישאל-בזוק כדי להדא את התגובה הראשונה של האזרחים:

● **יעקב מאירוביץ'** (17) תלמידיה, תל-אביב, שנשאלה בבניין השגרירות: "היינו באמצע מסיבה אצל אחד החברים, כשישישו נכנס והודיע שקנדי נרצח. כבר לא היה חשק לרקוד. ישבנו ודיברנו עליו עד שעה מאוחרת, ואחרי-כך הלכנו לבניין השגרירות האמריקאית."

● **אברהם רוזן** (47) פיזיקאי, תל-אביב, שנשאל לאחר שחתם על ספר הניחור מיפ: "שמעתי על הרצח בליל שבת, בבית. מרגע זה ואילך האזנתי בקביעות לתחנות שונות ברחבי העולם. אני מוכרח לומר ש'העניין כולו נראה לי מלא-סתירות. יותר מדי מהר טפלו את האשמה על הקומוניסטים, שלדעתו הינם האחראים בעולם שהיו מעוניינים במותו של קנדי. מתעורר בי החשד שנעשתה כאן קנוניה עכורה ויש למקרה זה השלכה גדולה מאד על שלושה מקרי רצח אחרים: רצח לינקולן, חיים ארלוזורוב ורודולף קסטנר."

● **יעקוב להט** (38) חנווני, חיפה: "מעשה הרצח המתועב הינו קטסטרופה לכל העולם. אני חושב שהקומוניסטים הם ש'הרגו אותו. היינו באמצע מישחק קלפים, כששמענו בליל שבת את החדשות של 11 בלילה. מאותו רגע יש לי הרגשה שהעולם כולו יודעוץ ועוד תפרוך מלחמה."

● **ריצה חכם** (21) עקרת-בית, תל-אביב: "ידיה, אשת עתונאי, מסרה לי ב'סלפון את הידיעה על הרצח. היינו בדרכנו למסיבה, אך אוטומטית נשארו כולם יושבי-בית. הרגשתי שהידיעה אינה נקלטת בתודעתי. קנדי היה איש חי מדי, תוסס מדי, מכדי שכדור אחד ישים קץ לחייו."

● **דניאלה לנדאו** (21) פקידה, פתח-תקוה, שראוינה גם היא בבניין השגרירות: "שמעתי את החדשות במכונית של החבר שלי, כשהיינו בדרך למסיבה. נסענו מיד לשגרירות האמריקאית. אני לא יודעת למה חשבתי על אשתו. היא כליכך אומללה. קודם מת בנם, ועכשיו רצחו את בעלה. נורא הודעוועתי, אך חשבתי כל הזמן על זקלין קנדי."

● **זכריה שבת** (17) מכונאי, שכונת התקווה: "הייתי בבית-קפה בשכונה, כשישמענו על הרצח המתועב. נדהמתי בגלל שקנדי היה איש גדול ועזר הרבה למדינה שלנו."

● **דויד אוחיון** (30) קוסם, רמלה: "הידיעה הגיעה אלי כשהייתי כבר של שר'תון. כל האנשים נעצרו והפסיקו לרקוד, אבל אחרי כמה דקות המשיכו. אני נשארתי לעמוד במקום. נדהמתי. הוא היה איש גדול ואמיק."

● **סו רוז** (18) תיירת מאנגליה: "שכן סיפר על הרצח. חשבתי מיד על זקלין קנדי. אשת הנשיא וילדיה הינם הטרגדיה האמיתית. אלמלא נרצח — היה פועל עוד רבות למען שלום העולם המסוכסך והאומלל שלנו."

● **עבד אל-פאם מאפרווה** (32) עתונאי, טיבה: "לנו, ערביי הארץ, היתה זו מכה קשה. משום שקיינו שבועות של קנדי יבוא הקץ על המלחמה בין ישראל ושכנותיה. נודע לי על הרצח בליל שבת, כשהייתי בכפר, וחשתי מיד בתדהמה שעברה על האנשים. היה זה רצח השלום."

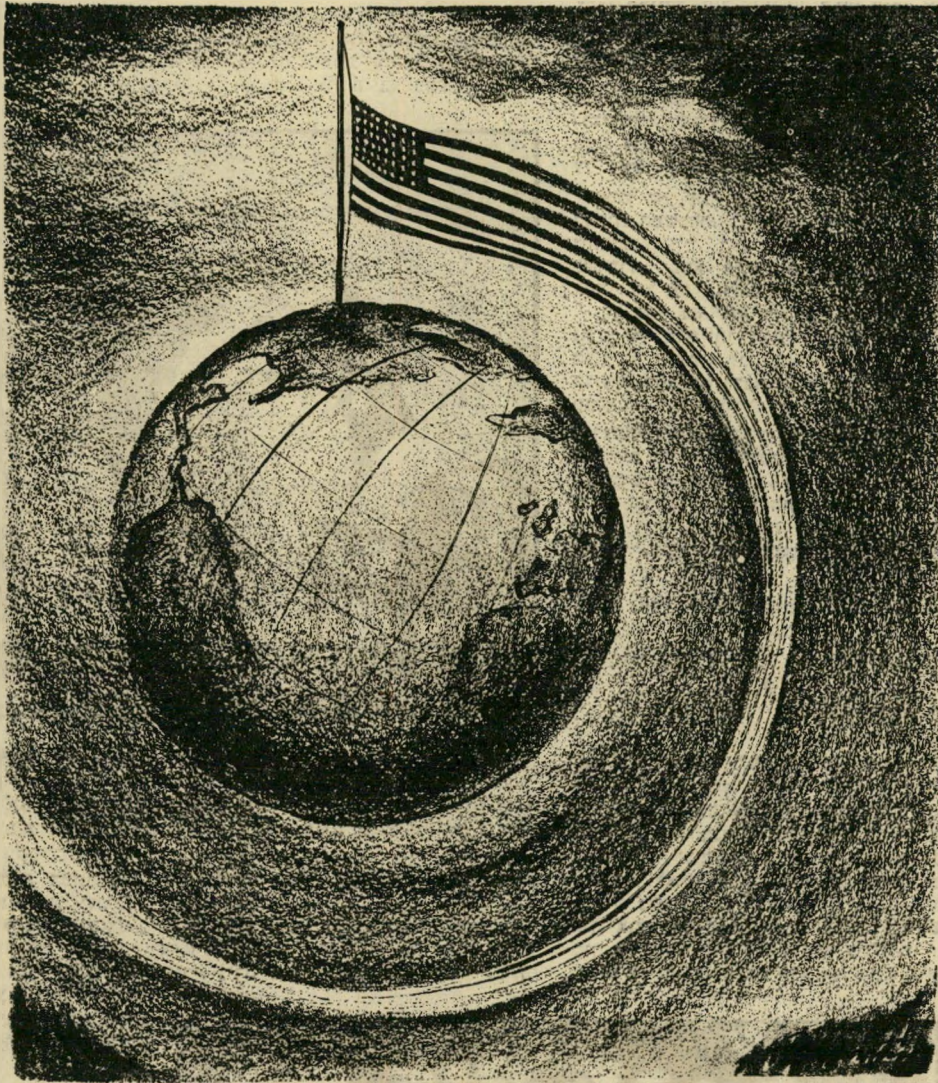
● **יהודה ורדי** (31) צייר, תל-אביב: "ההרגשה הראשונה, כששמעתי על הרצחו

של קנדי, היתה הרגשת תדהמה ודאגה חששית שהוא נרצח על-ידי יהודי. הרי רק עכשיו זיכו אותנו מאיזו צליבה של ישו, ולכן חששתי שהסתבכנו בעוד עסקי-ישו."

● **שלמה פיינברג** (20) חייל, גבעתיים: "נדהמתי כששמעתי על זה. הייתי בבסיס, ואחרי החדשות של תשע בערב ישבנו משך מרבית שעות הלילה בשקטם והאזנו לחדשות מתחנות שונות בעולם. קנדי היה אדם שהכרנו כל פרט ופרט מהחיים האינטימיים ביותר שלו, ולכן, כששמענו על הרצחו, היתה לנו הרגשה כאילו נרצח מישהו הקרוב לנו ביותר. משך כל יום שבת דיברו כל החיילים בבסיס רק על מקרה הרצח."

מהיסטוריה להיסטריה

עם היחודע דבר הירצחו של החשוד ברצח, ערכו כתבי העולם הזה מישאל-בזוק נוסף:

חצי-תורן סביב העולם*

● **רצח הנשיא קנדי יביא להקלה מכרעת בלחץ האמריקאי על ישראל ב'עניין הערין מאוד'.** תקיפותה של ממשלת ארצות-הברית בפרשת העניין נבעה מן הקו האישי של הנשיא קנדי, שראה את הדבר קשור בשליחותו העיקרית בחיים, והיה מוכן לצורך זה לוותר גם על קולות יהודיים חיוניים. הנשיא ג'ונסון, לעומת זאת, יצטרך לקחת בחשבון את קולות יהודי אמריקה, לקראת הבחירות בשנה הבאה, שתוצאותיהן מונחות על כפות המאזניים.

● **גם כשאר השטחים תהיה התקרבות מחודשת של ארצות-הברית וישראל.**

● **יחול כנראה עיכוב בפתיחת הביורורים בין אחרות-העבר דה ומפא"י על איחוד שתי המפלגות, עד לאחר שמפא"י תסיים את עמדתה לגבי צירוף מפ"ם לממשלה.** לאחרונה נבר לחצו של שר החינוך זלמן ארן לצרף את מפ"ם, ולוי אשכול אף נוטה לשקול דרישה זו ברצינות. הסיכויים לצעד זה: קצת למעלה מ-50% אחדות-העבודה, מציחה, מעוניינת בהתפתחות זו, תתן למפא"י את הארכה הדרושה.

● **הבחירות להסתדרות יידחו, כנראה.** אף כי חוקת ההסתדרות מחייבת את עריכתן תוך השנה הקרובה, ימצא כנראה הרוב המפא"י נוחה שתאפשר את דחיית הבחירות עד למועד הבחירות ל' כנסת השישית.

דחיית הבחירות עד למועד הבחירות ל' כנסת השישית.

● **תיתכן הית ענות הממשלה לתביעות האקי דמאים, או לפחות לחלקן.** הן אפשרות הנדאית ל' עין: ביטול המלצה העיקרית של ד"ר ועדת הורוביק, בדבר סולס-דרגות אחיד לכל עובדי המדינה.

במקומו ייקבעו כמה סולמות-שכר, שאחד מהם ייוחד לבעלי תוארים אקדמאיים. אולם הממשלה תעמוד על העקרון של שכר שווה לעבודה שווה.

● **לא יהיה משפט אנטי-ישראלי באלי ג'יריה.** עבד אל-ראזק עבד אל-קאדר, שהואשם בהקמת מחתרת אלג'ירית בהשגחת ישראל, ישוחרר מכלאו בימים הקרובים, יחד עם כל שאר מתנגדי מיש'טרו של בן-בלה. אשתו, שהיא ישראליה, ילידת-פולין, כבר שוחררה והג'יעה לשווייץ. גם עבד אל-קאדר יגורש מ'אלג'יריה, ולא מן הנמנע כי יבוא לביקר בישראל. השיח' רור יבוא בפקודתו האישית של בן-בלה, למרות התנגדות ראשי הצבא האלג'ירי, שטיפלו בפרשה זו.

● **ישחררו אחר כהשפעת בן-בלה:** בקרוב ישוחררו במצרים עשרה ממנהיגי המפלגה הקומוניסטית המיצרית, שדגלה בשלום ערבי-ישראלי, ביניהם מנהיג יהודי אחד, אלברט אריה, שישב כמעט עשר שנים בכלא. הוא סירב בעבר לצאת את מצרים כתנאי לשיחרורו, ושחרר עתה ללא תנאי.

● **ההשמעה האמריקאית במרחב הולכת וגדלה.** עתה כבר ברור כי הפיכתו של הנשיא עארף בעיראק היתה בתמיכה אמריקאית. המניע העיקרי: החשש שהפגל הקיצוני של אל-בעת, בהנהגת סעדי, מתכוון להלאים את הרכוש הזר, ובעיקר את שדות הנפט, דבר שהיה עלול לגרום לתגובת שרשרת באיראן ובכוויית הסמוכות. ראש הפגל המתון של אל-בעת בעיראק, אליכר, נחשב לקשור באינטרסים בריטיים.

● **מחירי העתונים יעלו, החל מן השנה החדשה.** שר המסחר, התעשייה והאוצר, פינחס ספיר, אשר התנגד עד כה להעלאה זו, כבר נתן את אישורו. מקודם הוקפאו מחירי העתונים, הודות לסובסידיה ממשלתית להנהלות העתונים, שהתבטאה במחיר נמוך של הנייר.

● **מקור נוסף למסיבה:** בקרוב יפורסם צו, אשר יחייב מוציאים לאור לנכות 25% מכל שכר-סופרים שהם משלמים, ולהעביר את הכסף למסי הכנסה. אפילו אם שכר-הסופרים ישולם בשטרות או בצקים דחויים, כנהוג היס, יהיה המויל חייב לשלם את המס בסומונים לקופת האוצר.

● **דן בן-אמוץ** (39) הומוריסטן, תל-אביב: "אני מקרה שיתלו את הרצח. חביבה שולר" (19) חיילת, רשפון: "הרצח הכפול השאיר אחריו שתי אלמנות, של קנדי ושל אוסחאלד. שתיהן, שהן הן נשים שמאחורי הסיפור, הינן הקורבנות האמיתיים."

● **ישראל מרגליות** (20) חייל, אפריקים: "רצח קנדי היה רצח מתועב, אבל רציחתו של אוסחאלד היתה מתועבת אף פחות. הרי עוד לא הוכיחו שהוא הרוצח והוא גם לא הודה בזה."

● **יגאל לפידות** (26) פרסומאי, חיפה: "המקרה שהיה כליכך טרגי בהתחלה, הפך עם הרצח השני לקומדיה בלשית. עכשיו, לאחר שאוסחאלד נרצח ויש שמועות שרובינשטיין התאבד, נסגר המעגל וכולם יכולים ללכת לישון."

● **יחזקאל נורי** (29) פועל בנין, רמת-גן: "היה מגע לרוצח של קנדי ש' יירו בו כמו בכלב. הוא הלך והרג את אחד האנשים הכי חשובים והכי פופולרים בעיר (המשך בעמוד 11)

● קאריסטורה של ג'ון פיצפטרק, עם מותו של פרנקלין דלאנו רוזבלט.